

Prelatovo pismo (lipanj 2016.)

Prelat nas u pismu ovaj mjesec podsjeća kako je "sveti Josemaria uvijek učio da je jedna od "dominantnih strasti", koja ima za usmjeravanje naše ponašanje, je širenje Kristova učenja."

5.06.2016.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Prošla su dva tjedna od Uzašašća Isusa Krista na Nebo i još uvijek

odzvanjaju njegove posljednje riječi na zemlji: *idite po svem svijetu i propovijedajte Evandjelje svim ljudima*[1]. Računamo s pomoći Duha Svetoga kojeg je Gospodin poslao Apostolima u Sali posljednje večere i koji i dalje hrabri Crkvu, kao ***za nove Duhove***[2]. Obećao je: *Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh*[3]. I ispunio je svoje obećanje. Red je na nama, koji smo njegovi učenici, po svem svijetu nositi svojom riječju i svojim primjerom, poruku spasenja koju je On povjerio kršćanima.

Ovaj, a ne neki drugi, cilj je Crkve: spasenje duša, jedne po jedne. Za to je Otac poslao Sina i ja šaljem vas (Iv 20, 21). Tu je nalog da se daje nauk i pokrštava kako bi u duši po milosti boravilo Presveto Trojstvo[4]. Kristov nalog je u srcu našega Oca po božanskoj dobroti naišao na spremno i radosno

usvajanje. A naš Utemeljitelj nam je taj apostolski poticaj koji ne poznaje granica rado prenio.

Sveti Josemaría nas je uvijek učio da se među *dominirajućim težnjama* koje trebaju upravljati naše ponašanje ističe širenje nauka Isusa Krista. Tvrdio je: ***Glavna djelatnost Opusa Dei jest pružanje svojim članovima, kao i drugim ljudima, duhovnih sredstava koja su im potrebna kako bi živjeli kao dobri kršćani usred svijeta. Pomaže im naučiti Kristovu doktrinu i učenje Crkve. Njegov Duh ih potiče da rade dobro za Božju ljubav i da služe drugim ljudima. U jednoj riječi, pomaže im da se ponašaju kao istinski kršćani: da budu odani prijateljima, da poštuju legitimnu slobodu drugih, i da se trude učiniti svijet pravednijim***^[5].

Ta dominirajuća težnja posebno je aktualna u ovom izvanrednom

Jubileju milosrđa, jer kada nas se na kraju života bude pitalo jesmo li dali jesti gladnima i piti žednima, također će se nas pitati jesmo li pomogli ljudima da izađu iz svojih sumnji, jesmo li se odlučili prihvatiti grešnike, opominjući ih i ispravljajući, jesmo li bili sposobni boriti se protiv neznanja, posebno u odnosu na kršćansku vjeru i dobar život[6].

Ima mnogo načina za priopćavanje sadržaja vjere. Sveti Josemaría je inzistirao na osobnom apostolatu, od jednog do drugog, pomoću prijateljskog razgovora koji je teži za tim da *daje lekcije* nikome, već da jednostavno pokaže ono čega nam je puna duša i što je izvor neprolazne radosti.

U drugim prilikama sam vas podsjetio na ovaj savjet našega Oca: ***prije nego što dušama govorite o Bogu, govorite mnogo Bogu o***

dušama[7]. Osobni ophod s Isusom Kristom u molitvi izvor je kojim se hrani naš entuzijazam da svima pokažemo ljepotu vjere, da pružimo svjetlo tamo gdje se ljudi nalaze u tami. Blizina Božja je ta koja može osvijetliti svijet. Zato je rekao naš Otac: ***što smo više uronjeni u svijet, toliko više moramo biti Božji***[8].

Sveti Josemaría nam je prenio pozitivni pogled na svijet i na plemenite ljudske dužnosti. Stoga mora naše ponašanje biti *predloženo*, više nego defenzivno. Kršćanin se ne boji istine, niti da preuzme teška pitanja koja nastaju u okolini ili društvu. On zna da, iako sam nema uvijek sve odgovore, Evanđelje ima mogućnost da osvijetli najteže dileme i probleme. Ta ljubav prema istini čini da kršćanin prenosi svoju vjeru onakvu kakva jest: neograničena potvrda čovjeku, ženi, životu, slobodi, miru, razvoju, solidarnosti i krepostima. Ako nas je Krist učinio

sretnima, normalno je da ta ista radost bude prisutna i u našem djelovanju. Ustvari, „snaga kojom istina nadolazi mora biti radost, jer ona je njezin jasan izraz. U njoj kršćani moraju biti sigurni i po njoj bi trebali spoznati svijet“[9].

Zapitaj se dakle, kćeri moja i sine moj: jesam li zadovoljan što me je Bog pozvao da Ga po meni drugi upoznaju? Je li moj apostolat ***sjetva mira i radosti***[10]? Imam li inicijativu u svojem naučnom obrazovanju kako bih imao dublji i vibrirajući unutarnji život?

Sveti Josemaría nas je poučio da pružimo nauk na način da svi razumiju poruku Evanđelja, neovisno o njihovoj kulturnoj razini ili religioznom obrazovanju. On je to nazvao *dar jezika*, analogno onome što se dogodilo kada je Tješitelj vidljivo došao na Crkvu. U Apostolima i u prvim učenicima se

pokazao na način *kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima*[11].

Utemeljitelj Opusa Dei objašnjavao je da se dar jezika, za koji je molio Boga za sve, sastoji u ***znanju prilagoditi se na sposobnost slušatelja (...). Treba da je nauk proporcionalan razboritosti, uz dovoljno snalažljivosti kako bi onaj koji prima mogao probaviti. Treba dati nauk cijelom svijetu, ali ne ugušiti ljude; u racionalnim dozama prema kapacitetu asimilacije svakoga pojedinca. Također i to je dio dara jezika. Kao što je to i znati ponoviti: znati reći isto svaki dan uz novu naklonost***[12].

Dar jezika je milost Duha Svetoga koja također računa na našu inicijativu. Učenje i ponavljanje teologije, obavljeno odgovorno i

apostolskom težnjom, dopušta nam da uživamo u vjerskim istinama i otkrijemo način kako ih prezentirati u čitavoj njihovoj privlačnosti. A dijalog s našim prijateljima i kolegama, u ozračju otvorenosti prema njihovim pitanjima, omogućit će nam da izađemo ususret njihovom nemiru. **Za to je bitno slušati (...), biti sposoban dijeliti pitanja i sumnje, prijeći put skupa s drugim, otarasiti se svake uobraženosti da smo svemoćni i ponizno staviti svoje sposobnosti i darove na služenje zajedničkom dobru.**

Slušati nikad nije lako. Ponekad je udobnije hiniti gluhoću. Slušati znači biti pažljiv, imati želju za razumijevanjem, procijeniti, poštivati, sačuvati riječ drugoga (...). Znati slušati neizmjeran je milost, dar koji se mora tražiti kako bi se zatim mogao vršiti u praksi[13].

Priopćivanje vjere nije diskusija za pobjedu, već razgovor za uvjerenje, jer „ideje se ne nameću, već se predlažu“[\[14\]](#). Dijalog omogućava da se bolje pokaže Istina koja odlučujuće svijetli u našem životu. ***Čitav Isusov život nije više nego divan dijalog, djeco moja, predivan razgovor s ljudima***[\[15\]](#). Ako naučimo tako živjeti, pomoći ćemo i nama će pomoći drugi u našem svakodnevnom i poniznom životu, kako bi Evanđelje bilo za sve *svjetlo svijeta*[\[16\]](#).

Drago mi je podsjetiti vas da se na dan 23.6., prije blagdana svetoga Josemaríje – svetkovine u Prelaturi – ispunja sedamdeset godina dolaska našega Oca u Rim. U sjećanje mi dolaze njegovi prvi dani u Vječnom gradu i o tome sam čuo mnogo puta: intenzivnost njegove molitve za Papu, već prve noći boravka u Gradu; radost kojom je primio autogram Pija XII. kratko nakon svoga dolaska;

vjera kojom je išao na prvu
audijenciju sa svetim Ocem, 16.
srpnja... I kada je prvih tjedana
odlazio moliti na Trg svetoga Petra,
tako blizu maloga stana u Città
Leonina gdje je stanovao.

Dobro se sjećam vjere i ljubavi kojom
je u tim tjednima molio strelovitu
molitvu u kojoj su od početka Djela
sabrane težnje njegove duše: Omnes
cum Petro, ad Iesum per Mariam! Svi
skupa s Petrom k Isusu po Mariji.
Pozivam vas da to često ponavljate
sjedineni s mojom molitvom za Papu
Franju, za njegove suradnike i za
cijelu Crkvu. Posebno u ovom
mjesecu lipnju koji završava
svetkovinom Apostola Petra i Pavla,
koji su stupovi Crkve i zaštitnici
Djela.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. lipnja 2016.

[1] *Mk* 16, 15.

[2] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 213.

[3] *Iv* 14, 26.

[4] Sveti Josemaría, *Nadnaravni cilj Crkve*, 28.5.1972.

[5] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 27.

[6] Papa Franjo, Govor na plenarnom skupu Kongregacije za Nauk Vjere, 29.1.2016.

[7] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, nepoznatog datuma (AGP, biblioteka, P01, VIII-1982., str. 88).

[8] Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 740.

[9] Kardinal Joseph Ratzinger, „Što za mene znači Corpus Domini?, u *Opera Omnia*, 11, dio C, XI., 4.

[10] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 105.

[11] *Dj* 2, 3-4.

[12] Sveti Josemaría, *Pismo*, 24.10.1965., br. 70.

[13] Papa Franjo, *Poruka na 50ti Svjetski dan Društvenih komunikacija*, 24.1.2016.

[14] Sveti Ivan Pavao II., *Govor mladima u Madridu*, 3.5.2003.

[15] Sveti Josemaría, *Pismo*, 24.10.1965., br. 7.

[16] *Mt* 5, 14.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
lipanj-2016/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-lipanj-2016/) (20.03.2026.)